

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/265/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210610
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613210610.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu B. X., I.. XX. X. XXXX, G. Z. K. XXX, zastúpeného JUDr. Dagmar Slafkovskou, advokátkou so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov 37, proti žalovanej G. M., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. Y. W., S.. B. XXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

Podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k hnutelným veciam, a to k: LCD televízoru zn. Samsung WS-32Z419P v hodnote 100 eur, notebooku zn. Asus P 50IJ v hodnote 150 eur, tlačiarňi zn. HP Deskjet F4580 v hodnote 20 eur, rádiu zn. Technika BB 205 v hodnote 10 eur, 6-dielnej sade nerezových hrncov zn. Berger v hodnote 20 eur a osobnej digitálnej váhy v hodnote 6 eur, **s a z r u š u j e a v e c i s a p r i k a z u j ú** do výlučného vlastníctva žalovanej.

Žalovaná je **p o v i n n á** vyplatiť žalobcovi na vyporiadanie jeho podielu 153 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku kazetám a hnedej deke **s a z a s t a v u j e**.

Vo zvyšnej časti sa žaloba **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 15. 10. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanej zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k hnutelným veciam, a to k motorovému vozidlu zn. Felícia, ev. č. LM 192 BN v hodnote 1000 eur, LCD televízoru zn. Samsung v hodnote 1000 eur, práčke zn. Whirlpool v hodnote 300 eur, notebooku zn. Acer v hodnote 400 eur, tlačiarňi v hodnote 30 eur, teleskopickej palici do kúpeľne v hodnote 20 eur, rýchlovarnej kanvici, hriankovaču a kávovaru zn. Oscar v hodnote 60 eur, manželskej železnej posteli s matracom v hodnote 400 eur, rádiu s CD prehrávačom a kazetami v hodnote 40 eur, sade hrncov so sklenenými pokrievkami v hodnote 25 eur, vysávaču v hodnote 40 eur, osobnej digitálnej váhy v hodnote 40 eur, hnedej deke v hodnote 5 eur a kuchynskej digitálnej váhy v hodnote 10 eur, tak, že hnutelné veci sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá je povinná na vyporiadanie spoluvlastníckeho podielu vyplatiť mu finančnú náhradu vo výške 1685 eur. V žalobe uviedol, že od roku 2007 do roku 2011 žil so žalovanou v družskom vzťahu v spoločnej domácnosti. Počas uvedeného obdobia si spoločne nadobudli hnutelné veci, ktoré sú predmetom návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, a to každý

v spoluvlastníckom podiele 1-ica. Hnuteľné veci sa nachádzajú v byte žalovanej, ktorá ich výlučne pre svoju potrebu užíva a používa. Žalovanej zaslal návrh dohody na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalovaná doporučenú zásielku neprevzala, k zásielke zaslanou obyčajnou poštou sa nevyjadrila. Hnuteľné veci nie je možné reálne rozdeliť.

Žalobca na podanom návrhu, s výnimkou zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva ku kazetám a hnedej deke, vo vzťahu ku ktorým vzal podanú žalobu späť, trval.

Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že predmetné hnuteľné veci sa kupovali zo spoločných peňazí, okrem vysávača, ktorý bol spoločným darom, príp. sa zo spoločných peňazí splácali. Medzi účastníkmi konania bola vôľa veci nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva, keďže žili v spoločnej domácnosti. Ceny, uvedené v žalobe, predstavujú ceny ku dňu spísania žaloby.

Žalobca pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že auto kúpili od známeho žalovanej zo Skalice, na žalovanú sa napísalo preto, že vravela, že je stále v zahraničí. Kúpnu zmluvu uzatvárala žalovaná, ktorá aj bola po auto. Auto kúpili za spoločné prostriedky v roku 2008, a to za 32.000 Sk. Keď sa im pokazil starý televízor, kúpili nový. Časť kúpnej ceny zaplatili v hotovosti, zvyšok sa splácal cez Triangel. Televízor stál 30.000 Sk. Splátky platili zo spoločných prostriedkov. Práčka bola kupovaná zo spoločných prostriedkov, niečo bolo aj na splátky. Rovnako zo spoločných prostriedkov bol kupovaný notebook, rádio, tlačiareň a teleskopická palica. Notebook sa kupoval cez Provident. Rýchlovarná kanvica, hriankovač a kávovar sa kupovali v roku 2009 za spoločné prostriedky. Stáli približne 50-60 eur. Posteľ kupovali v Priore, stála asi 400 eur, matrace kupovali u Floreka za 100 eur. Kupované to bolo za spoločné prostriedky. Hrnce kupovali v Poľsku v roku 2009 a stáli asi 100 eur. Vysávač bol dar od rodičov žalovanej. Jednalo sa o spoločný dar. Osobná váha sa kupovala v Bille v roku 2008 za spoločné prostriedky. Kuchynskú digitálnu váhu si kúpila žalovaná sama do domácnosti asi v roku 2009 za 10 eur. S prikázaním vecí do jeho výlučného vlastníctva nesúhlasil, nakoľko si už nadobudol svoje veci. Tvrdil, že žalovanú splnomocnil ústne na kúpu motorového vozidla. Na súdnom pojednávaní dňa 9. 7. 2014 navrhol, aby hodnota televízora bola 300 eur, notebooku 150 eur, tlačiarne 20 eur, rádia 10 eur, hrncov 25 eur a osobnej váhy 10 eur.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že auto kupovala ona, nebolo vyplatené hneď, nakoľko sa najskôr skúšalo. Kúpnu zmluvu uzatvorila ona. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 50.000 Sk a splácala ju postupne zo svojich prostriedkov. Televízor bol kupovaný v Mikromedii za 27.000 Sk, pričom v hotovosti bolo vyplatené 11.000 Sk, zvyšok sa platil na splátky. Televízor kupovali spoločne. Práčka bola kupovaná sčasti v hotovosti, sčasti na splátky. Stála 300-350 eur, kupovala sa spoločne. Notebook bol kupovaný v roku 2008 z jej kontokorentného úveru a stál približne 400 eur. Tlačiareň bola kupovaná v Okay za 35-40 eur spoločne. Teleskopická palica bola kupovaná v Lidli, vyhodila ju v roku 2011. Rýchlovarná kanvica, hriankovač a kávovar boli kupované v Kauflande, avšak už sa pokazili, preto ich vyhodila. Manželskú posteľ kúpila jej mama, pričom sa jednalo o dar pre ňu. Rovnako boli darom aj matrace, ktoré však už vyhodila. Rádio bolo kupované spoločne za 40 eur. Hrnce kupovali v Poľsku na tržnici, stáli možno 30 eur. Vysávač bol dar od jej mamy, avšak už ho vyhodila. Osobná váha bola kupovaná spoločne v Bille a stále maximálne 10 eur. Kuchynskú digitálnu váhu nadobudla darom od jej mamy. Súhlasila s prikázaním vecí v podielovom spoluvlastníctve do jej výlučného vlastníctva, avšak za primeranú náhradu. Potvrdila, že predmetom podielového spoluvlastníctva bola tlačiareň, počítač, rádio, teleskopická palica a LCD televízor. Poprela, že by ju žalobca splnomocnil na uzavretie kúpnej zmluvy v jeho mene. Navrhla pojať do vysporiadania hnuteľné veci s hodnotami televízora 20 eur, notebooku 50 eur, tlačiarne 10 eur, rádia 5 eur, hrncov 10 eur a osobnej váhy 5 eur.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to fotodokumentáciou jednotlivých hnuteľných vecí, ktoré boli predmetom konania, žalobou podanou žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/345/2013, vrátane doplnenia žaloby, správou Consumer Finance Holding, a. s. vrátane prehľadu platieb, zmluvou o pôžičke, predžalobnou výzvou vrátane poštovej zásielky, osvedčením o evidencii motorového vozidla, kúpnu zmluvou, návrhom dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, výpismi z internetových stránok použitého tovaru a výsluchom svedkov W. M., I. X. F. E. Q., zistiť nasledovný skutkový stav:

Svedkyňa W. M., matka žalovanej, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že posteľ a matrace kúpila ona s manželom v Priore a v obchodnom dome Centrum. Kúpili sa za jej a manželove prostriedky a po kúpe ich dali žalovanej. Posteľ a matrace kúpili žalovanej. Digitálnu kuchynskú váhu kúpili taktiež s jej manželom žalovanej na Vianoce a narodeniny. Nepamätala si, že by jej kúpili vysávač. Žalovanej prispievali aj na splátky ceny práčky a televízora. Pri kúpe postele aj matracov bol prítomný aj žalobca a vedel, že ich kúpili dcére, keďže jej nerobili svadbu.

Svedkyňa I. X., matka žalobcu, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že veci nadobúdala žalobca so žalovanou dá sa povedať za jeho peniaze, keďže žalovaná bola na materskej. Žalobca jej vravel, že si kúpili veľký televízor, práčku. Splátky na práčku sa platili podľa jej názoru z peňazí žalobcu. Televízor boli kupovať spolu. Žalobca si kúpil so žalovanou aj kávovar, hriankovač a toustovač, nakoľko jej to vraveli a dávala si ich kupovať aj ona.

Svedkyňa E. Q., družka žalobcu, pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že žalobcu spoznala v roku 2009, od roku 2012 žijú v spoločnej domácnosti. Od roku 2009 sa však navštevovali a keď prišla do domácnosti účastníkov, žalovaná jej povedala, že si spolu nadobudli na splátky televízor, práčku. Posteľ im mala kúpiť mama spoločne ako spoločný dar, matrace si kúpili tam, kde chodil žalovaný na fušky. Spolu si kúpili aj notebook, tlačiareň, rádio dcére, vysávač, kanvicu.

Žalobca dňa 15. 11. 2013 podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš žalobu o vydanie hnuiteľných vecí voči žalovanej. Konanie je vedené pod sp. zn. 5C/345/2013. Dňa 31. 3. 2014 žalobca doplnil žalobu.

Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili dňa 14. 9. 2008 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky v celkovej výške 12.259 Sk na financovanie kúpnej ceny práčky zn. Whirlpool AWE 6616, ktorú sa zaviazal žalobca splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1103 Sk. Podľa prehľadu úhrad boli jednotlivé splátky uhrádzané odosielateľom B. X., s výnimkou splátky zo dňa 16. 8. 2012, ktorá bola uhradená odosielateľom Tatianou Sokolovou. Podľa správy obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding uzavrela spoločnosť dňa 14. 9. 2008 zmluvu o pôžičke číslo 1723198, predmetom ktorej bolo financovanie práčky špecifikovanej v zmluve. V zmluve o pôžičke žalobca potvrdil prevzatie tovaru, vrátane príslušenstva.

Dňa 18. 3. 2013 vyzval žalobca žalovanú na vydanie hnuiteľných vecí a súčasne jej zaslal dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k hnuiteľným veciam zo dňa 17. 12. 2012, ktorá ním bola aj podpísaná, predmetom ktorej boli veci, ktoré sú predmetom konania. Zásielka, doručovaná doporučene žalovanej, sa vrátila právnej zástupkyňi žalobcu nedoručená.

Dňa 8. 11. 2008 uzatvorili W. Z. ako predávajúci a žalovaná ako kupujúca kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, rok výroby 1996, ev. č. SI 526 AE za kúpnu cenu 45.000 Sk, ktorú sa kupujúca zaviazala zaplatiť pri podpise zmluvy. Z osvedčenia o evidencii uvedeného motorového vozidla súd zistil, že ako držiteľ vozidla je evidovaná žalovaná, od 12. 11. 2008.

Súd sa oboznámil aj s cenami použitých hnuiteľných vecí na internetových stránkach Z..M. a Z..M.. Uvedeným spôsobom súd zistil možnosť kúpy osobnej digitálnej váhy za cenu 11 eur (novej), 10 eur (novej), 12 eur (novej). Ďalej súd zistil možnosť kúpy 6-dielnej sady nerezových hrncov za 32 eur (nových), za 20 eur (nových), za 35 eur (nových, 5-dielna sada + 5 panvíc), možnosť kúpy notebooku Asus P 50 IJ za 220 eur (nový), 150 eur, 170 eur. Možnosť kúpy rádia zn. Technika súd zistil za sumu 23 eur (nové), tlačiarne za 30 eur (kúpenej v roku 2010), 17 eur, 20 eur, 20 eur, 25 eur, pričom sa jednalo o porovnateľný typ tlačiarne, keďže typ tlačiarne, ktorá bola predmetom vyporiadania v tomto konaní, už nebolo možné na ponukách kúpiť. Taktiež nebolo možné nájsť v ponukách typ LCD televízora, ktorý bol predmetom vyporiadania. Súd však zistil ceny, za ktoré sú ponúkané na predaj televízory zn. Samsung

LCD, s uhlopriečkou 82 cm, a to 200 eur (kupovaný v roku 2011), 177 eur, 180 eur, 150 eur, 150 eur, 200 eur (nový), 150 eur (spolu s domácim kinom), 100 eur (používaný 2 roky).

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku kazetám a hnedej deke zastavil, nakoľko žalobca vzal v uvedenej časti podanú žalobu späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Žalovaná s uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie vecí. Ak nie je rozdelenie vecí dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výtazok rozdelí podľa podielov.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Keďže medzi účastníkmi bolo nesporné, že na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k hnuiteľným veciam sa nedohodli, bol dôvod na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súdom. Nakoľko predmetom konania bolo zrušenie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k viacerým hnuiteľným veciam, pričom žalovaná spoluvlastníctvo k niektorým z nich spochybnila, súd v konaní najskôr ustálil, ktoré z vecí, uvedených v žalobe, sú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do podielového spoluvlastníctva nadobudli LCD televízor, notebook, tlačiareň, rádio, teleskopickú palicu, sadu hrncov, osobnú digitálnu váhu, rýchlovarnú kanvicu, hriankovač a kávovar. Z uvedených vecí však už ku dňu rozhodnutia súdu nejestovali kanvica, hriankovač a kávovar, ktoré boli nefunkčné, a preto ich žalovaná vyhodila, rovnako tak teleskopickú palicu. Keďže zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predpokladá existenciu vecí v čase vyporiadania, súd podanú žalobu vo vzťahu k uvedeným veciam zamietol. Nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku už teleskopická palica, kanvica, hriankovač a kávovar neexistovali, nebolo možné podielové spoluvlastníctvo k nim zrušiť a vyporiadať. Pokiaľ ide o vysávač, žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že bol v podielovom spoluvlastníctve účastníkov, keďže žalovaná tvrdila, že sa jednalo o dar od jej rodičov. Navyše, v čase vyhlásenia rozsudku, už vysávač neexistoval, preto nebolo podielové spoluvlastníctvo k nemu možné vyporiadať. Preto aj vo vzťahu k uvedenej hnuiteľnej veci bola žaloba zamietnutá. Taktiež súd žalobu zamietol vo vzťahu k veciam, pri ktorých mal preukázané, že patria do výlučného vlastníctva niektorého z účastníkov. Pokiaľ ide o práčku zn. Whirlpool, z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že je výlučným vlastníctvom žalobcu. Žalobca uzatvoril dňa 14. 9. 2008 zmluvu o pôžičke na zakúpenie predmetnej práčky, pričom priamo v zmluve potvrdil prevzatie uvedenej veci. Nakoľko vlastnícke právo k hnuiteľným veciam sa pri zmluvnom prevode zásadne nadobúda prevzatím hnuiteľnej veci (§ 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka), nadobudol žalobca práčku do svojho výlučného vlastníctva. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k tvrdeniu, že posteľ, matrace a kuchynská váha patria do podielového spoluvlastníctva. Súd mal v konaní preukázané, že uvedené veci nadobudla do svojho výlučného vlastníctva žalovaná. Uvedená skutočnosť bola preukázaná výpoveďou svedkyne W. M.,

ktorá uviedla, že veci kúpila pre svoju dcéru (žalovanú) za prostriedky jej a jej manžela, pričom veci darovala výlučne žalovanej. Vo vzťahu k motorovému vozidlu zn. Škoda Felícia mal súd z vykonaného dokazovania taktiež preukázané, že je výlučným vlastníctvom žalovanej. Žalovaná sama, ako jediná účastníčka zmluvy na strane kupujúceho, uzatvorila dňa 8. 11. 2008 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj uvedeného motorového vozidla a súčasne uvedené motorové vozidlo od predávajúceho prevzala, čím sa stala jeho výlučnou vlastníčkou. Žalovaná je ako výlučná vlastníčka zapísaná aj v osvedčení o evidencii motorového vozidla. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovanú ústne splnomocnil na uzavretie kúpnej zmluvy aj v jeho mene, uvedené tvrdenie ničím nepreukázal. Predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva preto zostali LCD televízor, notebook, tlačiareň, rádio, sada hrncov a osobná digitálna váha. Keďže sa jednalo o hnuiteľné veci, pri ktorých reálna delba nebola možná, súd vyporiadal podielové spluvlastníctvo prikázaním vecí do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá s takýmto vyporiadaním podielového spoluvlastníctva k veciam súhlasila. Súd prihliadol aj ku skutočnosti, že žalovaná uvedené veci od odchodu žalobcu zo spoločnej domácnosti užíva, došlo k ich opotrebovaniu, preto by nebolo spravodlivé ich prikázať do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy, preukazujúce hodnotu uvedených vecí. Medzi účastníkmi konania však bolo nesporné, že sa jedná o veci, ktoré sa od nadobudnutia používali v domácnosti oboch účastníkov a následne žalovanej (čo bolo aj dôvodom, tvrdeným žalobcom pre nesúhlas s prikázaním uvedených vecí do jeho výlučného vlastníctva). Súd preto za účelom zistenia primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel, ktorá predstavuje objektívnu cenu, za ktorú je možné vec v danom čase a mieste predať, zisťoval ceny, za ktoré sú uvedené, resp. porovnateľné (LCD televízor, tlačiareň, sada hrncov, osobná váha) hnuiteľné veci ponúkané na predaj na internetových obchodoch s použitým tovarom. V nadväznosti na zistenie predajných cien súd ustálil výšku primeranej ceny LCD televízora na 100 eur, notebooku na 150 eur, tlačiarne na 20 eur, rádia na 10 eur, sady hrncov na 20 eur a osobnej váhy na 6 eur. V nadväznosti na spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd uložil žalovanej povinnosť vyplatiť žalobcovi na vyporiadanie jeho spoluvlastníckeho podielu náhradu vo výške 153 eur, predstavujúcu 1-icu z ustálenej hodnoty hnuiteľných vecí, keďže medzi účastníkmi nebolo sporné, že ich podiely na jednotlivých veciach sú rovnaké (1/2-ica).

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila. Pri posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu vo veci súd vychádzal z toho, že žalobca sa domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k 14-tim hnuiteľným veciam, pričom z vykonaného dokazovania bola preukázaná dôvodnosť návrhu len vo vzťahu k 6-tim veciam (t. j. menej ako 1-ica), keď niektoré z navrhovaných vecí už neexistovali, niektoré boli vo výlučnom vlastníctve žalobcu, niektoré vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Taktiež žalobca bol neúspešný pokiaľ ide o výšku náhrady za vyporiadanie spoluvlastníckeho podielu, keďže požadoval náhradu vo výške 1685 eur a žalovanej bolo uložené vyplatiť mu náhradu vo výške 153 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.